

RADoVAN. Protože cestování je radost.

Byl jednou jeden kouzelný den na začátku ledna 2019. Za okny fučel chladný vítr a venku bylo počasí, že by člověk ani psa nevyhnal. To si tak dva kamarádi Tomáš a Jenda seděli s čajem v pokojíčku a přemýšleli o životě. O tom, co by chtěli dělat, čemu se věnovat a kam namířit svoji pozornost a úsilí. Všude se říká, že člověk má dělat to, co ho baví. No, ale co to je? Zvesela si přemýšleli, až najednou přišla ona myšlenka: “extrémní cestování s vozíčkáři”.

Kluků se tahle myšlenka držela a už je nepustila. Bavili se o ní s mnohými lidmi, ale ti je často od tohoto nápadu zrazovali: “Vozíčkáři? Ti jsou přece velmi náchylní na počasí, ti extrémně cestovat nechtějí a hlavně nemohou.” “Vždyť to může být nebezpečné.” “Co budete dělat až se někomu něco stane?” “Co když se zraní? Kdo jim bude pomáhat?” a měli mnohé další a další nápady a připomínky proč by to nešlo..

Kluci se však nebáli. Měli pro strach uděláno. Vždyť Jenda projel s kamarádem Jirkou, který je kvadruplegik, na vozíku/handbiku Island a Izrael. Dokonce spolu sjeli i řeku Yukon a projeli Aljašku. A Tomáš? To je zdravotnický záchranář a fyzioterapeut, který pracoval na spinální jednotce a teď se věnuje fyzioterapii v Lize vozíčkářů. Proto ničeho nedbali, dali se do práce a postupně spolu s Bětkou (Jendovou ženou) založili spolek RADoVAN.

